

[Knud Bro.]

tioner, der ikke har ført obstruktionspolitik, som nu reelt er udelukket fra at deltage i arbejdet.

Ministeren siger, at studenterrådene ikke får noget, fordi de har demonstreret kraftigt. Nej, de får det bare. Sagen er den, at af de fire implicerede grupper er, som jeg allerede har sagt, reelt de tre sat ud af spillet. Ministeren kan næppe have overset, at studenterrådene i hvert tilfælde visse steder har lagt sig på en politisk linje, som ministeren bestemt ikke kan overbevise mig om deles af flertallet af de studerende. Efter de nugældende regler for valg til studenterrådet f. eks. i København kan de andre naturligvis godt komme med i repræsentantskabet, men de kommer aldrig videre. Hvis blot 51 pct. siger nej, er de standset. Det kalder jeg majorisering. Så kan man spørge sig selv, om det kan tænkes, at de vil benytte en sådan majoriseringspolitik, og dertil vil jeg svare: så sent som i går havde moderate studenter indbudt til en forhandling mellem de studerende for at nå til enighed og sikre, at alles berettigede interesser kunne sikres. Studenterrådet ved Københavns universitet mødte ikke op.

Jeg vil også gerne gøre en bemærkning om et andet af ministerens argumenter, nemlig dette om rektor Mogens Fogs stilling. Ministeren tager rektor Fog til indtægt, og det er også mit indtryk, at rektor Fog har ønsket, at studenterrådet skulle indsættes i loven. Men det har stedse været mit indtryk, også fra folk i konsistorium, at rektor har stået fast på kravet om, at studenterrådet skulle være repræsentativt sammensat, og at de delegerede til universiteternes styrende organer ligeledes skulle være repræsentativt udvalgt. Ministeren kan rette mig, hvis jeg har misforstået rektor, og han har jo bedre informationer. Der er i hvert tilfælde ikke i lovforslaget, som det nu foreligger, nogen garanti for, at nogen af de sidste betingelser kan opfyldes.

Må jeg til sidst gøre en enkelt bemærkning om et punkt, der har interesseret mit parti meget, og som vi ofte har draget frem her i salen, nemlig det nødvendige i, at vi får et direktorat for de højere uddannelser. Det er nødvendigt af hensyn til at nedbryde unødige barrierer. Det er nødvendigt, hvis vi skal integrere uddannelserne og skabe

den frie sammensættelighed af uddannelserne, som vi ønsker, og først og fremmest er det nødvendigt, hvis vi skal have en rimelig og fornuftig planlægning. Det er ikke for meget sagt, at der er for meget, der flyder.

Merete Bjørn Hanssen: Venstre må finde det beklageligt, at undervisningsministeren og regeringen har ønsket at bringe styrelsesloven frem til en begrænset, men central revision, så kort tid før den revision, der er fastsat i loven, skal finde sted. Vi er i mit parti fuldt indstillet på, at der ved revisionen i næste folketingssamling er behov for adskillige ændringer og tilpasninger, og vi føler derfor, at det er meget uheldigt at pille den enkelthed, som det foreliggende forslag behandler, ud af sammenhængen. Men vi er — det vil jeg da gerne begynde med at understrege — indstillet på et positivt og grundigt udvalgsarbejde, som vi håber kan overbevise ikke mindst ministeren om, at det er mest formålstjenligt med en samlet revision af styrelsesloven.

Hovedformålet med forslaget er, som det har været understreget også af den socialdemokratiske ordfører her i dag, for ministeren at give studenterrådene repræsentationsretten for de studerende i de styrende organer. Jeg tror, at meget havde været enklere i denne sag, hvis ikke ministeren samtidig ønskede at praktisere regeringens principielle opfattelse, som den fremgår af den skriftlige fremsættelse, om, at hverken staten eller andre udenforstående myndigheder skal blande sig i, hvorledes interessegrupper fastsætter deres egne vedtægter eller regler for, hvorledes deres repræsentanter i offentlige organer udpeges.

Ministeren kan ikke rigtig holde til disse store principord om ikke-indblanding; det ser man, når man går forslaget nærmere igennem, for det blander sig på en række punkter. Det blander sig i studenterrådets vedtægter ved at bestemme, at de skal indeholde regler om valg til de styrende organer, og ved at fastsætte, af hvem og for hvor længe rådet skal vælges. Forslaget blander sig i suppleantordningen, og det blander sig i interessegruppen, lærernes forhold, for nu at bruge ministerens udtryk. Det sker ikke i denne omgang ved at overlade lærernes repræsentationsret til en organisation, men ved at bestemme, hvilke lærere der skal